

Reméltos beadvány

Alkotmánybíróság
IV/1033-6/2016

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1033-7/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 22.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	Reu!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróság 2016. augusztus 12-én kelt főtitkári tájékoztatására válaszolva tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.050/2016/6.** számú ítélete ellen Kúriára benyújtott felülvizsgálati kérelmem tárgyában a **Kúria Kfv. II.37.457/2016/5.** (1. számú melléklet) számú ügyében végzésben hivatalból elutasította felülvizsgálati kérelmemet, mivel az ügyben jogszabály zárja ki a felülvizsgálatot. [A Kúria végzése formaszövege azonos a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1069-8/2016. számon folyamatban lévő ügy tárgya, a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13. számú ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmemet elutasító végzése (Kfv.III.37.572/2016/2. számú) végzése szövegével. A két ügy között annyiban nincs is különbség, hogy mindkettőben ugyanarra az fő okra vezethető vissza az Alaptörvény sértő helyzet, arra, hogy hiányzik az erdőtulajdonjog alkotmányos korlátozásának alaptörvényi *ellensúlya* és egyáltalán bármilyen az erdő tulajdonhoz kapcsolódó jog vagy kötelezettség érvényesítésének *előfeltétele*, csak az eljárás lefolytatása különbözőségéből adódik néhány a lényegét nem érintő különbség illetve a 2014. évi határozatot felülvizsgáló bírói eljárást illetően többlet Alaptörvény ellenesség, amire másik ügyben előadom észrevételeimet. Jelen ügyben a bíróság az alaptörvényt sértést úgy követte el, hogy egyrészt olyan, jog szerint perbeli kérdés előkérdését elvben tisztázni képes határozatra hivatkozott, amire elvben joggal hivatkozhatott, de tárgyi ügyben mégsem, mivel a hivatkozott az évi erdőfelújítási határozat is alkotmánysértő és alkalmatlan az előkérdés alkotmányos eldöntésére, ezért is nyújtottam be már korábban alkotmányjogi panaszt a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, mely panaszt be is fogadta, érdemi vizsgálatra alkalmasnak is találta az ügy IV./390-17/2015 számon folyamatban. Míg a 2014. évi ítélet két évvel korábbi határozatra és az azt hatályában fenntartó ítéletre hivatkozik, mely ítélet éppen a másik panaszom tárgya, azonban ezen túl a 2014 évi határozatot felülvizsgáló ítélet azt a többlet Alaptörvény sértést is megvalósítja, azt a külön lényegében szintén Alaptörvény ellenes tartalmat hordozza, hogy a releváns előkérdést tisztázó határozatot nem bírálta el a folyamatban lévő eljárásban, és egy időbeli és tartalmi hatállyal nem rendelkező két évvel korábbi határozatot tekintett jogalapnak, illetve a korábbi határozatot hatályában fenntartó bírósági ítéleteket nyilvánbított önkényesen az adott tárgyi perre vonatkozóan ítélt dolognak] Tárgyi ügyben a bíróság a másik, Alaptörvény ellenes határozatra való hivatkozás mellett nem folytatta le azt a vizsgálatot, amit viszont csak ebben az ügyben lehet joghatással bíró módon lefolytatni, azt, hogy az egyébként Alaptörvény sértő módon meghozott, általa hivatkozott határozatban megállapított állítólagos kötelezettség mulasztás nekem illetve a többi erdőtulajdonosnak felróható-e. Korábbi beadványaimban részleteztem az Evt. és R-jei rendelkezéseit azt, hogy az erdőfelújítási kötelezettségre vonatkozó szakaszok egy a tulajdonjogot korlátozó törvényi előírások, amiknek alkotmányos ellensúlyát képezik azok a jogszabályi szakaszok, amelyek az ilyen döntési eljárásokban való részvételi, jogorvoslati jogot biztosítják, ebben a tárgyi ügyben ebből az egyik legmeghatározóbb a 88/2000. (XI. 10.)FVM rendelet különösen a 61-66. §-a, mert ez írja elő azt, hogy az esetlegesen megállapított mulasztások esetén vizsgálni kell a felróhatóság kérdését is, és ez alkotmányos eljárási garancia, mivel a tulajdonkorlátozás alkotmányos ellensúlya, egyben a jogok és kötelezettségek perbeli érvényesítésének meghatározó jogi alapja, ezt zárta ki ez a bíróság is, ezért is Alaptörvényt sértő ez az ítélet is.

A Kúria érdemben tehát nem vizsgálta felülvizsgálati kérelmemet mivel erre hatásköre nem volt, ezért a Kúria végzésére nem nyújtok be alkotmányjogi panaszt, mivel az alkotmányjogilag nem kifogásolható, és ugyanakkor nem érinti eredeti, az I. fokú bírósági ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszomat.

Tekintettel arra, hogy a jogerős I. fokú ítélet ellen sem rendes, sem rendkívüli perorvoslatra nem volt lehetőségem kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a tárgyi I. fokú ítélet ellen korábban benyújtott

alkotmányjogi panaszomat korábbi beadványom alapján szíveskedjen elbírálni alapjogi szempontok szerint, tekintettel arra, hogy az I. fokú ítélet után nem keletkezett és nem is keletkezhetett olyan bírósági döntés, ami az érdemi alkotmánybíróági eljárás megindítását kizárná, vagy az eljárás szüneteltetését indokolná.

A Tisztelt Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő, ehhez a tárgyi ügyhöz kapcsolódó ügyben részletesen kifejtett érveim erre az ügyre is érvényesek. Ezzel kapcsolatban hivatkozom arra, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az erdőfelújítási ügyben 2010 év óta (egyébként a sajtóhídvégi erdő ügyében össze vissza csapongó módon, egymásnak is teljesen ellentmondó ítéletekkel ideértve a Budapest Környéki Törvényszék valamint Fővárosi Ítéltábla előtt folyó ügyeket is) szisztematikusan vonják meg a jogaim és kötelezettségeim érvényesítéséhez, a magántulajdonom feletti rendelkezésemhez, jogorvoslathoz való alapvető jogaimban mely jogokat az Alaptörvény XXVIII. cikke garantál.

Ebben az ügyben az I. fokú bíróság a bírságolási határozat jogalapjaként egy olyan határozatot nevezett meg, amely elvben és jog szerint valóban lehetne jogalapja a bírságolási határozatnak, azonban mégsem az, mert már az a határozat is Alaptörvény ellenes volt, mivel a jogokat és kötelezettségeket nem az alkotmányos garanciát megtestesítő Evt. által szabályozott hatósági körzeti erdőterv, valamint az eljárás alapján hatósági határozattal létrehozandó körzeti erdőterv valamint közhiteles okiratnak minősülő Országos Erdőállomány Adattár adatai alapján állapította meg, mivel hatóság részéről az alkotmányos mulasztás következtében ezek az eljárások nem kerültek lefolytatásra már az előző években sem, így a kötelezettség alkotmányos megállapítására alkalmas közhiteles okiratok sem léteztek és mind a mai napig nem is léteznek.

Ugyanakkor az is önmagában és csak erre a bírságolási részlejárás határozatának bírósági eljárása is Alaptörvény ellenes, ez pedig azt jelenti, hogy függetlenül a korábbi de ugyanazon eljárásorozatban és ugyanazon végzéssel indított eljárásban hozott határozat alaptörvényi minőségétől alaptörvénytől önmagában a tárgyi bírósági eljárás és ítélet is, magyarul attól függetlenül, hogy Alaptörvény ellenes volt-e az erdőfelújítási kötelezettséget megállapító határozat az alaptörvénytől önmagában a tárgyi bírságolási határozat bírósági felülvizsgálati eljárásáról is megállapítható. A két közigazgatási eljárást megindító végzés ugyanis jogszabályi hivatkozással azt is előírta a hatóságnak, hogy az esetleges kötelezettség mulasztások az erdő tulajdonosainak felróható okból történt-e, ugyanis, ha nem, akkor a bírság kiszabására nincsen jogalap. A hatóság ezt nem vizsgálta, a bíróság keresetemenk ezt az elemét szintén nem vizsgálta. Mivel az erdőfelújítási kötelezettség a tulajdonjog korlátozása, teljesítése feltétele a körzeti erdőterv ez egyben a kötelezettség teljesítése feltétele de egyben a korlátozás ellensúlya is, ennek hiánya a kötelezettség teljesítésének akadálya és az ellensúlya hiánya révén a jogok gyakorlásának feltétele azaz hiánya ellehetetleníti mind a jogok, mint a kötelezettségek, mind a jogorvoslat gyakorlását., kizárása tartalma, hatása:

- kiüresítette a pert: Releváns tényállás, jogszabályok, kereset, végzés határozatok kizárásával;

- az alkotmányos garanciáktól is megfosztva üresítette ki a pert és ezzel a releváns alkotmányos garanciákat megtestesítő jogszabályi szakaszokat zárt ki a perből az I. fokú bíróság.

Megjegyzem, hogy minden évben, azaz évről évre azért indít új eljárásokat a hatóság úgy, hogy a korábbiak sem érthették el céljukat, mert folyamatosan hiányoznak azok a jogszabályi és egyben alkotmányos feltételek, amik a jelen helyzetben csak légből kapottnak nevezhető határozatok végrehajtásához szükségesek.

Mindezzel kapcsolatos alkotmányos érveimet, a részletes jogszabályi hivatkozásokkal az eredeti panasz beadványomban részletesen kifejtettem.

Ügyet jogszerűen érdemben eldönteni képes közhiteles okirat kizárása az ügyből egyértelműen az ügy érdemét, a per kimenetelét alapvetően, meghatározóan befolyásoló tényállás, és mivel a kizárt okiratok egyben alkotmányos eljárási garanciák, melyek az Alaptörvény XIII. cikkeiben garantál, ugyanis a korlátozott

tulajdonnak minősülő erdő ingatlan tulajdon alkotmányos korlátozását az alkotmány csak indokolt és kivételes esetben törvényben leírt feltételek mellett lehetséges és a korlátozásért azonnali és feltétel nélküli kártalanítás jár, a tulajdonos a tulajdona korlátozása esetén jogorvoslattal élhet, az arányosságot a korlátozás ellensúlyát (ellenőrzés, bizonyítás, jogvita) az Evt-ben biztosított körzeti erdőtervezési eljárás biztosítja.

A részletes törvényi szabályozásból következően az adott tartamú hatósági eljárásban és perben konkrét jogok konkrét kötelezettségek érvényesítésének alkotmányos garanciái ezek elvi élű kizárása a perből alaptörvénysértő eljárás.

Az Evt. normatív előírásai, mind az erdő tulajdon feletti rendelkezés korlátozása körében, mind a korlátozás alkotmányos oka körében, tehát abban, hogy az erdő tulajdon feletti rendelkezést milyen alkotmányos alapon korlátozzák közhatalmi eszközökkel, valamint, hogy erre hivatkozással milyen kötelezettségeket és alkotmányos ellensúlyként milyen alkotmányos eljárási garanciákat biztosít a jogalkotó, egyértelmű.

Mivel az Evt. normatív előírásai a jogok és kötelezettségek érvényesítését részletesen szabályozzák és ez az szabályozott eljárás egyebek mellett a körzeti erdőtervezési eljárás, ami egyben minden közigazgatási és peres eljárásban a jogorvoslat és a jogok és kötelezettségek érvényesítésének a nélkülözhetetlen elemei, ezek hiánya kizárja minden jog és kötelezettség érvényesítését valamint minden jogorvoslat való élés lehetőségét és mivel ezeket a jogokat az Alaptörvény cikkei garantálják, tehát megállapítható az Evt. 33-36. §.cikkei, az Evt. és R-jei a 88/2000. (XI. 10.)FVM rendelet különösen a 61-66.. § a 11/2010 FVM rendelet egésze jogokat és kötelezettségeket szabályozó szerepe tehát perben releváns szakaszai, valamint az eljárási cselekmények közötti összefüggés is megállapítható, ezért az Evt. ben nevesített alaptörvényi eljárási garanciák közigazgatási valamint peres eljárásból való kizárása Alaptörvény ellenessége ezzel bizonyított.

Bírói mérlegelés köréből kizárt alkotmányos garanciális elemnek minősülő tényállás kizárása nem lehetséges a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelése körében, ez mégis megtörtént ezért az I. fokú bírósági ítélet Alaptörvényt sértő ítélet.

Az Alaptörvény **XXIV. (1) (2)** garantálja, hogy azt is, hogy hatóságok bírálják el tisztességesen stb. az ügyeket tehát azt is garantálja, hogy nem más szerv, és nem a bíróság hozza meg de facto a közigazgatási döntéseket. Ügyemben ezt mégis a bíróság tette meg, annak ellenére, hogy az Alaptörvény hatóságok illetve bíróságok hatáskörét taxatívén előíró 15. cikk (1) valamint a 25. cikke együttesen kizárja, ami alkotmányos korlát, a bíróság lépte át a rá vonatkozó Alaptörvényi rendelkezést, azonban ennek egyenes és közvetlen hatása az, hogy sérül az Alaptörvénynek a már az én érdekkörömet közvetlenül érintő XIII., XXIV. cikk (1), (2) , XXVIII cikk (1), (7) bekezdéseiben megnevezett alapjogok érvényesülése, mivel ezek a tulajdon feletti rendelkezésem jogát, a tisztességes hivatali valamint peres eljáráshoz való jogomat, minden ilyen ügyben olyan hatóságok valamint bíróságok járnak el, melyek közül az ügyemben döntők mulasztással illetve alkotmányos hatáskörtúllépéssel sértették meg az Alaptörvény rájuk vonatkozó garanciáit, mely garanciák írják le alkotmányos hatáskörüket és kötelezettségeiket, egyben ennek korlátaikat is. és mivel jogaimat és kötelezettségeimet, ügyeimet a hatóság előtt és a bíróságon perben nem tudom hatékony és tisztességes eljárásban intézni, a jog nem kiszámítható az ilyen eljárásban, hatékony jogorvoslattal nem tudok élni . Tehát az I. fokú bíróság hatáskör túllépése Alaptörvénysértő, jogbiztonság hiányát okozó olyan eljárást, ami a már az én érdekkörömbé tartozó alkotmányos alapjogok sérelmét okozza egyenesen és közvetlenül, ez Alaptörvény ellenesség bekövetkezte, aminek ténye nem igényel további bizonyítást.

Az I. fokú bíróságok a 2011. évi közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során, akkor egy szempontból alkotmányosan és a keresetemnek valamint az közigazgatási eljárást indító alperesei végzésnek megfelelően még helyesen eljárva az erdőfelújítási kötelezettség teljesítését, valamint a másik, a szankciót kiszabó közigazgatási határozatokat együtt vizsgálta felül, a 2012. évi eljárásokban már külön, ami már

alkotmányjogilag visszás helyzet, amint azt abban az ügyben benyújtott alkotmányjogi panaszomban is kifejtettem (Alkotmánybíróság IV./390-17/2015. ügy, valamint a jelen tárgyi IV/1033-4/2016. számú ügy), a 2014. évi eljárások esetében pedig ugyanígy kettéválasztotta az I. fokú bíróság az ügyet, de akkor már teljes mértékben, manifeszt módon alaptörvénysértést elkövetve a szankcionáló határozat előkérdését jog szerint eldönteni képes erdőfelújítási kötelezettséget megállapító határozat bírósági felülvizsgálata előtt hozott ítéletet az I. fokú bíróság, ez utóbbi ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszom egyenlőre befogadhatósága elbírálása IV./1069-8/2016. számon van folyamatban a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt.

Az alkotmányjogilag visszás helyzet tehát évről évre eszkalálódik, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos védelemben részesítsen, és e tárgyi ügyben hozott végzés alaptörvénysértő tartalmát a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszomban leírt tényekre és érvekre alapozva állapítsa meg, és semmisítse meg az I. fokú ítéletet.

Budapest, 2016. szeptember 21.

Tisztelettel:

Perlaki Tamás

melléklet:

- 1./ Kúria Kfv. II.37.457/2016/5. számú végzés
- 2./ NÉBIH 01.4/16K/2013. számú ellenkérelme